

Świdwin, ^{2p} 08.2019 r.

Dotyczy: przetargu nieograniczonego prowadzonego pn. „Usługi sprzątania zewnętrznych powierzchni zlokalizowanych na terenie odpowiedzialności 21. Bazy Lotnictwa Taktycznego w Świdwinie”; sygnatura sprawy ZP/48/2019

ODPOWIEDZI NA WNIOSKI WYKONAWCY ZMIANA TREŚCI SIWZ

Zamawiający, na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (t. j. Dz. U. z 2018 r, poz. 1986 ze zm.), zwanej dalej ustawą, informuje, że w przedmiotowym postępowaniu, wpłynęły wnioski od Wykonawcy, z prośbą o wyjaśnienie treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, o treści ja poniżej:

Wniosek nr 1:

Czy Zamawiający dopuszcza podwykonawstwo na etapie realizacji umowy w sytuacji, gdy Wykonawca na etapie składania oferty nie wskazał iż będzie zlecał usługi podwykonawcom?

Odpowiedź nr 1:

Zamawiający, w związku z tym, że nie zastrzegł osobistego wykonania przez Wykonawcę kluczowych części zamówienia, wyraża zgodę na wprowadzenie podwykonawstwa na etapie realizacji umowy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Zamawiający **na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy**, zmienia treść §11 projektu umowy, dodając kolejne ustępy:

- „5. Wykonawca może wykonać przedmiot umowy przy udziale podwykonawców, zawierając z nimi stosowne umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności.*
- 6. Niezależnie od postanowień wskazanych w niniejszym paragrafie, zamiar wprowadzenia podwykonawcy, Wykonawca powinien w formie pisemnej (dopuszcza się zgłoszenie w formie wiadomości elektronicznej) zgłosić przedstawicielowi Zamawiającego z co najmniej 2 - dniowym wyprzedzeniem.*
- 7. Bez zgody Zamawiającego, Wykonawca nie może umożliwić podwykonawcy udziału w realizacji przedmiotu zamówienia, zaś sprzeczne z niniejszymi postanowieniami postępowanie Wykonawcy poczytywane będzie za nienależyte wykonanie umowy.”*

Wniosek nr 2:

Prosimy o skrócenie terminu płatności faktury do 14 dni.

Odpowiedź nr 2:

Zamawiający nie wyraża zgody na zmianę terminu płatności faktury.

Wniosek nr 3:

Zgodnie ze wzorem umowy, Zamawiający przewiduje kary umowne za nienależyte wykonywanie usługi. Czy Zamawiający, po analizie poniższych argumentów Wykonawcy, zmodyfikuje wysokość kar umownych? Wykonawca wnosi o zmianę o 50% wysokości kar, zastrzeżonych przez Zamawiającego.

W doktrynie prawa zamówień publicznych oraz w aktualnym orzecznictwie Zespołów Arbitrów przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych ustanawianie przez zamawiającego w umowie rażąco wysokich kar umownych uznać należy bezwzględnie za naruszenie zasad zachowania uczciwej konkurencji wyrażonej w przepisie art. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku, nr 164, poz. 1163 z późn. zm.), które może być uzasadnioną podstawą do żądania unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie art. 93 ust. 1 pkt. 7 ustawy prawo zamówień publicznych z uwagi, iż postępowanie jest obarczone wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego. Stanowisko powyższe znajduje pełne potwierdzenie m.in. wyroku Zespołu Arbitrów z dnia 23 sierpnia 2007 r. sygn. akt: UZP/ZO/0-1030/07. Zważyć bowiem należy, że kara umowna (odszkodowanie umowne) ze swojej istoty ma charakter wyłącznie odszkodowawczy i kompensacyjny, a nie zaś prewencyjny. Ustalenie przez Zamawiającego zbyt wygórowanych kar umownych dla wykonawców stanowi zatem bezspornie rażące naruszenie prawa w zakresie równości stron umowy, co w konsekwencji prowadzi do sprzeczności celu takiej umowy z zasadami współżycia społecznego i skutkować winno bezwzględną nieważnością czynności prawnej na podstawie przepisu art. 353¹ k.c. w związku z art. 58 § 1 k.c.

Odpowiedź nr 3:

Zamawiający, na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy, zmienia treść §8 projektu umowy stanowiącego załącznik do SIWZ, poprzez dodanie ustępu 4 i 5, o następującej treści:

„4. Łączna wysokość należności, jakie Wykonawca będzie zobowiązany zapłacić Zamawiającemu z tytułu kar umownych przewidzianych umową, nie może przekroczyć 10% wynagrodzenia brutto wskazanego w §4 ust. 1 umowy.

5. Zamawiający ma prawo odstąpienia od umowy, w przypadku gdy łączna suma kar umownych, o których mowa w § 8 przekroczy 10% kwoty wynagrodzenia, o którym mowa w § 1 ust. 1 umowy.”

Ponadto, w odpowiedzi na powyższy wniosek biorąc pod uwagę szacowaną wartość przedmiotu zamówienia wskazane w umowie kary umowne nie są karami zawyżonymi.

Wskazać należy również, że zgodnie z wyrokiem KIO z dnia 10.05.2016 r. (sygn. akt. KIO/UZP 654/16) „wartość, od której naliczane będą kary umowne dla wszystkich wykonawców będzie taka sama, uzależniona od wysokości złożonej oferty, nie ma więc możliwości, aby któryś z wykonawców znajdował się w gorszej sytuacji”, a co za tym idzie zapisy umowy w żaden sposób nie naruszają w żaden sposób zasad

uczciwej konkurencji wyrażonej w przepisie art. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1986 ze zm.). Zamawiający przypomina, że zgodnie z powyższym wyrokiem KIO „przepisy ustawy Pzp modyfikują zasadę równości stron stosunku zobowiązaniowego i stanowią specyficzne ograniczenie zasad swobody umów (art. 3531 k.c.), co znajduje odzwierciedlenie w treści zawieranej umowy (...) Zamawiający działa w interesie publicznym i ryzyko niepowodzenia zamierzonego, w danym postępowaniu, celu prowadzi, częstokroć do niezaspokojenia uzasadnionych potrzeb szerszej zbiorowości. Zatem ryzyko Zamawiającego przewyższa normalne ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, które występują, gdy umowę zawierają, dwaj przedsiębiorcy.” Analogiczne stanowisko Izba wyraziła już wielokrotnie przyzwalając na ustawianie kar umownych wyliczonych stosunkowo w odniesieniu do wartości przedmiotu zamówienia (sygn. akt. KIO/UZP 469/09). Ponadto, Izba w wyroku z dnia 22 grudnia 2008 roku (sygn. akt. KIO/UZP 1431/08) wskazuje, że ”na gruncie Pzp kara umowna ma szczególne znaczenie. Bardzo istotna jest funkcja prewencyjno-wychowawcza, z punktu widzenia której, kara ma stanowić zaporę dla dokonywania naruszeń, a skuteczną baterią będzie wtedy, kiedy jej dolegliwość będzie miała znaczenie, w sensie finansowym dla wykonawcy”.

Wniosek nr 4:

Proszę o potwierdzenie, że Zamawiający wyraża zgodę, aby każda z firm wchodząca w skład konsorcjum firm wystawiała Zamawiającemu osobną fakturę VAT.

Uzasadnienie:

Wykonawcy składają oferty jako konsorcjum firm. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 16.10.2018 r; poz. 1986 ze zm.) wykonawca posiada pełną dowolność w kreowaniu składu konsorcjum oraz w podziale obowiązków pomiędzy poszczególnymi członkami konsorcjum. W konsekwencji Zamawiający wybierając ofertę wykonawcy będącego konsorcjum, nie ma możliwości wpływać na sposób podziału zakresu realizacji usługi wewnątrz konsorcjum oraz na treść samej umowy konsorcjum. Zamawiający ma prawo jedynie do wglądu do treści umowy konsorcjum w zakresie jego składu i podziału obowiązków pomiędzy członków konsorcjum. W ramach realizacji umowy każda z firm wchodząca w skład konsorcjum wykonuje odmienne czynności dające w sumie pełny zakres realizacji przedmiotu umowy. Każda z firm wchodzących w skład konsorcjum za wykonane usługi zobowiązana jest mocą przepisów prawa podatkowego do wystawienia faktury VAT na rzecz podmiotu, dla którego usługę wykonała – czyli w tym przypadku dla Zamawiającego. Wystawianie faktur na lidera konsorcjum przez członków konsorcjum może być uznane za nieprawidłowe z przyczyn podatkowych podczas kontroli przez organy podatkowe. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny podatkowej, o wspólnym przedsięwzięciu należy mówić w każdym przypadku, gdy co najmniej dwa podmioty podejmują się współpracy w realizacji określonego, i najczęściej w miarę precyzyjnie zdefiniowanego, celu gospodarczego. Podmioty te zawierają więc umowę gospodarczą w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia, które ze względu na potencjał finansowy, zakres przedmiotowy lub kompetencyjny przekracza możliwości jednego tylko podmiotu – umowę konsorcjum.

Kluczowe jest jednak, że na płaszczyźnie podatku dochodowego od osób prawnych (CIT), wspólne przedsięwzięcie czy konsorcjum nie posiada statusu podatnika. Oznacza to, że podatnikami podatku dochodowego są poszczególni członkowie takiej grupy gospodarczej (czyli podmioty współpracujące).

Jednocześnie, jako podstawę do indywidualnego rozliczenia należy wskazać art. 8, art. 19 a, art. 106 b Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług Dz. U. z 2018 r. poz. 2174 ze zm. Zgodnie z którymi, jeśli podatnik VAT (konsorcjant) świadczy usługę bezpośrednio na rzecz zamawiającego, to jest zobligowany do rozliczenia VAT należnego od tego świadczenia i wystawienia faktury na rzecz odbiorcy świadczenia czyli Zamawiającego.

Mając na uwadze różnorodność czynności składających się na przedmiot zamówienia, często zdarza się, że poszczególne usługi realizowane w ramach całego przedmiotu umowy opodatkowane są różnymi stawkami podatku VAT, dlatego też, aby zapewnić przejrzystość podatkową, uzasadnione jest wystawianie faktur przez członków konsorcjum bezpośrednio Zamawiającemu jako faktycznemu odbiorcy usługi. Powyższe wynika, z faktu, że członek konsorcjum świadczący usługę opodatkowaną w innym wymiarze niż 23% lub zwolnioną z podatku z powodu rodzaju świadczonej usługi, jako jedyny podmiot w ramach konsorcjum ma możliwość wystawienia faktury zgodnie z przysługującym mu zwolnieniem z podatku lub innym niż 23 % podatkiem VAT. Każdy z pozostałych członków w tym lider konsorcjum – świadczący usługi opodatkowane 23 % podatkiem VAT nie ma możliwości, wystawienia faktur ze zwolnieniem podatkowym lub w innym wymiarze niż 23 %. Wystawienie przez lidera konsorcjum faktury zbiorczej na Zamawiającego zawierającego m.in. określenie wynagrodzenia za usługę np. zwolnioną z podatku, może być kwestionowane przez organy podatkowe i uznane za nieprawidłowe – bowiem lider jako konkretny płatnik podatku nie ma prawa korzystać ze zwolnień od podatku w ramach swojej działalności.

Innymi słowy – każdy podmiot gospodarczy może świadczyć usługi i pobierać za nie wynagrodzenie w ramach przedmiotu swojej działalności i posiadanych uprawnień. Niedopuszczalne jest pobieranie wynagrodzenia, a tym bardziej wystawienia faktur za usługi, co do których dany podmiot nie posiada odpowiednich licencji, pozwoleń czy też przywilejów podatkowych w postaci np. zwolnienia z podatku lub obniżonej stawki podatku.

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w dniu 8.07.2013 r. IPPP1/443-377/13-3/AS wydał opinię w sprawie „rozliczenia konsorcjum - podział przychodów i kosztów”, w której napisano: „Zawarcie umowy o wspólne przedsięwzięcie gospodarcze - umowy konsorcjum - nie ma na celu powstania nowego swoistego podmiotu gospodarczego, lecz stanowi porozumienie stron w zakresie realizacji wspólnego celu gospodarczego. Odnośnie rozliczenia podatku VAT przez uczestników konsorcjum, stwierdzić należy iż zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Oznacza to, że z punktu widzenia VAT każdy z członków konsorcjum jest odrębnym podatnikiem. Podatnikiem nie jest i nie może być natomiast samo konsorcjum. Dlatego też podmioty działające w ramach konsorcjum powinny do wzajemnych rozliczeń oraz do rozliczeń

z podmiotem, na rzecz którego konsorcjum świadczy usługę stosować ogólne zasady w zakresie wystawiania faktur VAT dokumentujących wykonywane przez nich czynności.”

Zawarcie umowy konsorcjum nie prowadzi do powstania nowego bytu prawnego. W szczególności konsorcjum nie posiada zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych – w zdolność tą wyposażone są natomiast podmioty tworzące konsorcjum (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4 marca 2016 r., sygn. akt. VI ACa 83/16). Powyższe dotyczy również konsorcjum tworzonego w celu zawarcia i realizacji umowy o zamówienie publiczne, zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 17 grudnia 2014 r., sygn. akt: I ACa 1308/14: Brzmienie przepisu art. 23 ust. 3 Pzp przesądza jednoznacznie, iż konsorcjum na gruncie tej ustawy nie posiada podmiotowości prawnej, co oznacza, że nie jest odrębnym podmiotem (wykonawcą), a raczej „sumą pojedynczych wykonawców”.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 28 maja 2015 r., sygn. akt: I ACa 29/15: Konsorcjum jest stosunkiem obligacyjnym kreowanym umową, w wyniku której powstaje stosunek prawny konsorcjum, w którym każda z jego stron (konsorcjant) zobowiązuje się do określonego uczestnictwa w konsorcjum i do oznaczonego działania na jego rzecz, a tym samym na rzecz pozostałych konsorcjantów dla osiągnięcia celu, dla którego umowa została zawarta. Konsorcjanci zobowiązują się do działań i świadczeń zmierzających do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przyjętego przez konsorcjum, zobowiązując się do wspólnego działania. „Wspólność” celu gospodarczego jest podstawowym atrybutem konsorcjum. Umowa konsorcjum nie jest uregulowana w kc, jest zatem zaliczana do umów nienazwanych kreowanych treścią umowy w ramach swobody kształtowania stosunku zobowiązaniowego przewidzianej w art. 3531 kc i traktowana jako umowa, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 860–875 kc.

Umowa konsorcjum winna wskazywać podmiot uprawniony do reprezentowania konsorcjum na zewnątrz i podejmowania czynności w imieniu pozostałych jego członków (tzw. lider konsorcjum). W myśl art. 141 Pzp: Wykonawcy, o których mowa w art. 23 ust. 1, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania. Solidarna odpowiedzialność podmiotów tworzących konsorcjum oznacza, że zamawiający może żądać wykonania umowy o zamówienie publiczne od wszystkich członków konsorcjum, kilku spośród nich lub każdego z osobna, zaspokojenie roszczenia zamawiającego przez jednego z konsorcjantów zwalnia zaś pozostałych. Nie jest możliwe wyłączenie solidarnej odpowiedzialności konsorcjum wykonawców względem zamawiającego w drodze umowy, natomiast wzajemny podział zadań przyjęty w umowie konsorcjum wywołuje wyłącznie skutki wewnętrzne pomiędzy jego członkami.

Z powyższego wynika, że istota umowy konsorcjum nie uzasadnia tego, by Zamawiający mógł przyjmować faktury tylko od jednego podmiotu wchodzącego w skład konsorcjum. Zgodnie z zasadą – Konsorcjum ponosi odpowiedzialność solidarną wobec Zamawiającego, a Zamawiający zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę lub dostawę każdemu z członków konsorcjum wg ustalonego w umowie wynagrodzenia. Jest zatem w pełni uzasadnione i konieczne ze względu na przepisy prawa podatkowego, aby wynagrodzenie należne Wykonawcy, będącemu konsorcjum firm, było płacone zgodnie z fakturami

VAT, wystawionymi przez każdego z członków konsorcjum realizujących usługę na kwoty, które w sumie stanowią wysokość miesięcznego wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy.

Odpowiedź nr 4:

W związku z zapytaniem Wykonawcy, Zamawiający uszczegółowia zapisy w tym zakresie, poprzez zmianę treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, **na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy**, polegającą na dodaniu w rozdziale 10 pkt 3 pkt 3.2, następującej treści:

„Podmiot będący pełnomocnikiem Wykonawcy (liderem, w przypadku konsorcjum) jest wyłącznie upoważniony do wystawiania faktur Zamawiającemu za wykonanie usługi.”

Dodatkowo, Zamawiający nie potwierdza, iż wyraża zgodę, aby każda z firm wchodząca w skład konsorcjum wystawiała Zamawiającemu osobną fakturę VAT. W żadnym z punktów SIWZ nie zostało zawarte twierdzenie o takiej treści.

Jak wynika z przytoczonego przez Państwa w uzasadnieniu zapytania wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 maja 2015 r., sygn. I ACa 29/15, umowa konsorcjum winna wskazywać podmiot uprawniony do reprezentowania konsorcjum na zewnątrz i podejmowania czynności w imieniu pozostałych jego członków (tzw. lider konsorcjum). W myśl art. 141 Prawa zamówień publicznych, wykonawcy, o których mowa w art. 23 ust. 1, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Solidarna odpowiedzialność podmiotów tworzących konsorcjum oznacza, że zamawiający może żądać wykonania umowy o zamówienie publiczne **od wszystkich** członków konsorcjum, **kilku** spośród nich lub **każdego z osobna**, zaspokojenie roszczenia przez jednego z konsorcjantów zwalnia zaś pozostałych. Nie jest możliwe wyłączenie solidarnej odpowiedzialności konsorcjum wykonawców względem zamawiającego w drodze umowy, natomiast **wzajemny podział zadań przyjęty w umowie konsorcjum wywołuje wyłącznie skutki wewnętrzne pomiędzy jego członkami**.

Jak wynika z powyższego, to od Zamawiającego zależy od kogo będzie żądał wykonania umowy – przyjęcia faktury, a skoro konsorcjum jest reprezentowane przez lidera, nic nie stoi na przeszkodzie aby podmiotem tym był właśnie lider.

Zamawiający podał w jaki sposób będzie wyglądało rozliczenie z wykonawcą. Zgodnie z postanowieniem §5 ust. 3 projektu umowy stanowiącego załącznik do SIWZ, Zamawiający oczekuje częściowej faktury VAT wystawianej przez wykonawcę (którego reprezentuje lider) raz w miesiącu. Podkreślenia wymaga fakt, iż podział zadań (w tym różnorodne stawki podatku VAT) przyjęty pomiędzy konsorcjantami należy wyłącznie do wzajemnych stosunków pomiędzy nimi. „Co do zasady każde świadczenie dla celów opodatkowania podatkiem VAT powinno być traktowane jako odrębne i niezależne, natomiast w sytuacji, gdy kilka świadczeń obejmuje z ekonomicznego punktu widzenia jedną usługę, usługa ta nie powinna być sztucznie dzielona dla celów podatkowych”.¹

Zgodnie z przepisami regulującymi wystawianie faktur VAT nie ma też żadnych przeszkód by na jednej fakturze uwzględnić kilka usług, co do których zastosowanie

¹ <https://www.podatki.biz/interpretacje/0269766.txt>

mają różne stawki VAT (za której prawidłowe ustalenie odpowiada wystawna faktury). Jak już wspomniano powyżej podział zadań pomiędzy konsorcjantów jest wyłącznie umową pomiędzy nimi.

Z tych względów należało odpowiedzieć, jak na wstępie.

Wniosek nr 5:

Zamawiający we wzorcu umowy określa sposób regulowania płatności za wykonaną usługę na podstawie wystawionej przez Wykonawcę faktury VAT. Czy zamawiający akceptuje wystawianie i dostarczanie **w formie elektronicznej, w formacie PDF:** nieustrukturyzowanych faktur, faktur korygujących oraz duplikatów faktur, zgodnie z art. 106n ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz.U. z 2016 r., Nr 710, z późn. zm.)? Jeżeli tak, to bardzo proszę o modyfikację wzorca umowy w zakresie sposobu rozliczania się z wykonanej usługi poprzez dodanie następujących zapisów:

Strony akceptują wystawianie i dostarczanie **w formie elektronicznej, w formacie PDF:** nieustrukturyzowanych faktur , faktur korygujących oraz duplikatów faktur, zgodnie z art. 106n ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz.U. z 2016 r., Nr 710, z późn. zm.). Faktury elektroniczne będą Zamawiającemu wysyłane na adres e-mail:

Zamawiający zobowiązuje się do poinformowania Wykonawcy o każdorazowej zmianie ww. adresu mailowego. Osobą upoważnioną do kontaktów w sprawie e-faktur ze strony Zamawiającego jest

Odpowiedź nr 5:

Zamawiający nie wyraża zgody na przesyłanie faktur za wykonania usługę, w formie nieustrukturyzowanych faktur w formacie PDF.

Wniosek nr 6:

Działając na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy prawo zamówień publicznych, wnoszę o wyjaśnienie treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, poprzez dookreślenie zasad realizacji przez Zamawiającego obowiązku wynikającego z art. 142 ust 5 ustawy prawo zamówień publicznych.

Zamawiający w zapisach umowy zobowiązał się do przeprowadzenia waloryzacji w razie zaistnienia przesłanek z art. 142 ustawy PZP wedle starego brzmienia tego artykułu, które nie uwzględnia zmiany przepisów ustawy prawo zamówień publicznych od 1 stycznia 2019 r., zgodnie z którą w przepisie art. 142 ust. 5 dodano nowy pkt. 4 ustawy prawo zamówień publicznych, który otrzymał następujące brzmienie:

„4) zasad gromadzenia i wysokości wpłat do pracowniczych planów kapitałowych, o których mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych”.

Mając powyższe na względzie - na podstawie przepisu art. 38 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 ze zm.) wnioskujemy o wprowadzenie w treści umowy w zakresie regulacji art. 142 ust. 5 nowej przesłanki wynikającej z pkt. 4.

W uzasadnieniu wskazujemy, że w dniu 4 października 2018 r. Sejm uchwalił ustawę z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych.

Zgodnie z treścią art. 120 przywołanej powyżej ustawy, na jej mocy ulega zmianie treść ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2017 poz. 1579 z późn.zm.) poprzez wprowadzenie następujących zmian „w art. 142 w ust. 5 po pkt 3 dodaje się przecinek oraz pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasad gromadzenia i wysokości wpłat do pracowniczych planów kapitałowych, o których mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych”.

Odpowiedź nr 6:

Powyższe zmiany zostały wprowadzone do treści SIWZ 27.08.2019 r.

Ponadto, Zamawiający, **na podstawie art. 38 ust. 4 ustawy**, zmienia treść projektu umowy, będącego załącznikiem do SIWZ:

– w §2 ust. 13, poprzez nadanie mu nowego brzmienia, o następującej treści:

„13. *Brak złożenia dokumentów, o których mowa w ust. 10 skutkować będzie naliczeniem kar umownych, o których mowa w §8*”.

– w §8 ust. 1, poprzez wykreślenie lit. g) i h).

Pozostałe zapisy SIWZ pozostają bez zmian, w tym termin składania i otwarcia ofert. Wprowadzone zmiany są wiążące dla wszystkich Wykonawców składających ofertę w postępowaniu.

DOWÓDCA

**21. BAZY LOTNICTWA TAKTYCZNEGO
z upoważnienia**

ZASTĘPCA DOWÓDCY

płk dypl. Bernard WOŁUJEWICZ

